

Ik ben het geheel met den inhoud van dit kort en krachtig gestelde stukje eens. Echter één zinnetje was ik er liever niet in tegengekomen. Bij de op de afdeeling van wijlen prof. LANZ voorkomende gevallen is nooit een tumor waargenomen. Collega GRIEP laat hierop volgen: „Gezien de publicaties ook van anderen, lijkt het ons, dat dit symptoom wel langzamerhand van het lijstje kan worden afgevoerd.”

Dit vind ik principieel onjuist. Het eventueel voelen van een tumor boven in den buik bij pylorospasmus is doorslaggevend voor de diagnose. Wel is het waar, dat dit symptoom zelden voorkomt; toch meen ik, dat het onjuist is, om het eenvoudig te negeren en er niet bij elk voorkomend geval naar te zoeken. Doen wij dit niet, dan begeven we ons op glad ijs en openen de deur voor het maken van fouten. Dit is een regel, die voor de geneeskunde in zijn geheel geldt.

Voor de aardigheid heb ik nog even nagegaan, de ziektegeschiedenissen van de gevallen van pylorospasmus, die ik in de laatste paar jaren heb gehad. Op 7 gevallen vond ik aangeteekend:

- 1 maal tumor, zeker gevoeld,
- 1 maal tumor, twijfelachtig gevoeld,
- 5 maal geen tumor gevoeld.

Op dit luttele aantal was het verschijnsel dus zeker eenmaal positief en in het andere geval van twijfelachtig gevoelden tumor was het zeker nuttig, om ons in de richting van de juiste diagnose te drijven.

Als ik nu zie, dat bij de 28 geopereerde patiënten, welke collega GRIEP in zijn stukje behandelt, niet éénmaal een tumor werd gevoeld, ga ik werkelijk denken dat de oorzaak hiervan gezocht moet worden in het door mij gewraakte zinnetje.

Zaandam, 9 Maart 1936.

A. KUMMER.

DE DEFINITIE VAN HET BEGRIP ONGEVAL.

Naar aanleiding van het stuk van collega VERAART voorkomende in het *Nederl. Tijdschrift voor Geneeskunde* 1936, I, bldz. 1016, het volgende:

Een definitie moet bovenal de juistheid zooveel mogelijk benaderen: is dat met weinig woorden mogelijk, des te beter. In de door mij genoemde korte definitie kan mijns inziens geen woord gemist worden.

Dat „onverwachts” en „plotseling” vrijwel synoniem zijn, kan ik niet met collega VERAART eens zijn, mijn taalgevoel verzet zich daartegen; daarover te gaan redetwisten ligt buiten het terrein mijner bevoegdheid.

Ne sutor supra crepidam.

Brussel, Maart 1936.

H. C. VAN DEN VRIJHOEF.

BERICHTEN.

BUITENLAND.

LONDEN—Geen venerische ziekten meer, wat dan wel? *The Lancet* van 14 Febr. wijdt een beschouwing aan het woord „venerisch” en zijn afstamming. Reeds sedert 1610, zoo kan worden aangetoond, worden met „venery” niet meer de geslachtelijke betrekkingen in het algemeen aangeduid, maar de buitenechtelijke omgang. Zoo wordt aan de ziekten, die men venerisch noemt, door dit woord de beteekenis gegeven van ziekten, die men niet op behoorlijke wijze heeft verworven — wat toch wél het geval kan zijn. En daarom wordt door sommigen gewenscht, dat het woord door een ander worde vervangen. Reeds is voorgesteld, die ziekten „sociale” ziekten te noemen. Maar daarmee zou aan alle andere zaken, die men „sociaal” noemt, meer schade worden berokkend, dan voordeel aan de geslachtsziekten. En zoo zal „venerisch” wel blijven bestaan, wat intusschen naar de meening van *The Lancet* een nadeel heeft: het voortbestaan van het barbarisme „venereologie”. Bij den Griekschen uitgang „logie” zou immers de Grieksche Aphrodite en niet de Romeinsche Venus passen.